

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการศึกษาความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการละคร การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. แบบแผนการวิจัย
3. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย
4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
5. การดำเนินการทดลอง
6. การวิเคราะห์ข้อมูล
7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มภาษา - สังคม เน้นภาษาอังกฤษ โรงเรียนทุ่งเสลี่ยมชนูปถัมภ์ อำเภอทุ่งเสลี่ยม จังหวัดสุโขทัย ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2 30213 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 3 ห้องเรียน จำนวน 67 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มภาษา - สังคม เน้นภาษาอังกฤษ โรงเรียนทุ่งเสลี่ยมชนูปถัมภ์ อำเภอทุ่งเสลี่ยม จังหวัดสุโขทัย ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2 30213 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 26 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับฉลาก

2. แบบแผนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้รูปแบบกลุ่มตัวอย่างเดี่ยววัดผล 2 ครั้ง ก่อนและหลังการทดลอง (The Single Group Pretest- Posttest Design) (อรุณี อ่อนสวัสดิ์, 2551 : 266) ซึ่งมีแบบแผนการวิจัย ดังนี้

การทดสอบก่อนเรียน	การจัดกระทำ	การทดสอบหลังเรียน
O ₁	X	O ₂

ภาพ 2 แบบแผนการวิจัย

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการวิจัย มีความหมาย ดังต่อไปนี้

- X หมายถึง การจัดกระทำ (Treatment) ด้วยวิธีสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้กิจกรรมการละคร
- O₁ หมายถึง การทดสอบความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนเรียน (Pretest)
- O₂ หมายถึง การทดสอบความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังเรียน (Posttest)

3. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยเป็นสาระการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) โรงเรียนทุ่งเสลี่ยมชนูปถัมภ์ ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2554 รายวิชาเพิ่มเติม ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2 รหัสวิชา อ30213 และผู้วิจัยได้นำนิทานพื้นบ้านของประเทศสมาชิกประชาคมอาเซียน จำนวน 9 ประเทศได้แก่ ลาว พม่า กัมพูชา เวียดนาม สิงคโปร์ มาเลเซีย อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ และบรูไน ไม่รวมประเทศไทย ประเทศละ 1 เรื่อง มาประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนดังนี้

1. นิทานพื้นบ้านของประเทศลาว	เรื่อง ภูท้าวภูนาง
2. นิทานพื้นบ้านของประเทศพม่า	เรื่อง หุ่นทังสี่
3. นิทานพื้นบ้านของประเทศกัมพูชา	เรื่อง กงเฮียน
4. นิทานพื้นบ้านของประเทศเวียดนาม	เรื่อง จอมกะล่อน

5. นิทานพื้นบ้านของประเทศสิงคโปร์ เรื่อง บาดัง ผู้ทรงพลัง
6. นิทานพื้นบ้านของประเทศมาเลเซีย เรื่อง ดิวาดา
7. นิทานพื้นบ้านของประเทศอินโดนีเซีย เรื่อง บาวัง เมราห์ บาวัง พูดีห์
8. นิทานพื้นบ้านของประเทศฟิลิปปินส์ เรื่อง ฮันเซลและเกรเทล
9. นิทานพื้นบ้านของประเทศประเทศบรูไนเรื่อง นักโฮดา มานิส

โดยผู้วิจัยกำหนดกรอบเนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย เพื่อเป็นแนวทางในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ (หน้า 76)

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

4.1 แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมการละคร เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีเนื้อหาครอบคลุมตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง รายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2 อ30213

4.2 แบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร คือ แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เป็นแบบทดสอบชุดเดียวกันแต่มีการสลับข้อคำถาม และตัวเลือก จำนวน 2 ฉบับ ดังนี้

ฉบับที่ 1 แบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (ภาคทฤษฎี) เป็นแบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ (Multiple Choice) 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ ใช้เวลาสอบ 20 นาที ซึ่งมีเกณฑ์การตรวจให้คะแนนดังนี้

ถ้าตอบถูก 1 ข้อ ได้ 1 คะแนน

ถ้าตอบผิดหรือไม่ตอบหรือตอบมากกว่า 1 ข้อ ได้ 0 คะแนน

ฉบับที่ 2 แบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (ภาคปฏิบัติ) เป็นแบบทดสอบภาคปฏิบัติ สร้างจากสถานการณ์ที่สมมติขึ้น โดยให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 3 คน แล้วให้ตัวแทนกลุ่มจับฉลาก 1 หัวข้อสถานการณ์ จาก 10 หัวข้อสถานการณ์ เพื่อแสดงบทบาทสมมติ ตามสถานการณ์ที่จับฉลากได้ นักเรียนมีเวลาเตรียมตัว 5 นาที และใช้เวลาแสดง 3-5 นาที ในการจับฉลากให้นำหัวข้อสถานการณ์ที่ถูกจับออกมาใส่กลับเข้าไปใหม่เพื่อให้โอกาสกับตัวเลือกทุกตัวและการสอบภาคปฏิบัติให้นักเรียนแยกสอบกับผู้สอนโดยลำพังทีละกลุ่ม ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนนตามเกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

4.3 แบบสอบถามวัดความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2 โดยใช้กิจกรรมการละคร

การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ

1. แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้กิจกรรมการละคร

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6

1.2 วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ และสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6

1.3 ศึกษาขอบเขตรายวิชาและวิเคราะห์ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2 อ30213 ตามหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) โรงเรียนทุ่งเสลี่ยมชนูปถัมภ์ ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2554

1.4 คัดเลือกเนื้อหาการพูดที่ตรงตามผลการเรียนรู้

1.5 กำหนดกรอบเนื้อหาของรายวิชาได้แก่ การกำหนดหัวเรื่อง กิจกรรมแนวทางการประเมินผล

1.6 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยการใช้กิจกรรมการละครโดยผู้วิจัยปรับจากขั้นตอนการสอนของของ เดวิส (Davies, 1990 : 88-89) มีขั้นตอนการสอนดังนี้

1.6.1 ขั้นนำ (Lead in) ในการดำเนินการสอนนั้น ก่อนที่ครูจะสอนบทเรียนใหม่ ครูจะสร้างความสนใจของนักเรียนก่อน เป็นการกระตุ้นความสนใจ ทบทวนความรู้เดิมและการแจ้งผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนเตรียมพร้อมที่จะเรียนในเรื่องต่อไป ด้วยการนำเข้าสู่บทเรียน ซึ่งมีวิธีการการต่าง ๆ กัน เช่น วิธีสนทนาซักถาม การทบทวนบทเรียนเดิมให้สัมพันธ์กับบทเรียนใหม่ การทนายปัญหา การสร้างสถานการณ์จริงหรือจำลอง การใช้สื่อต่าง ๆ เช่น รูปภาพหรือของจริง การร้องเพลง การอภิปราย เป็นต้น มีข้อแม้ว่าคำศัพท์และรูปประโยคที่นำเสนอ นั้น ควรเป็นคำศัพท์และรูปประโยคที่ง่าย ๆ ไม่ซับซ้อน และนักเรียนเคยเรียนมาบ้างแล้ว เพื่อช่วยให้สามารถเข้าใจเรื่องที่ฟังได้เร็ว จากนั้นครูตรวจสอบดูว่านักเรียนเข้าใจเรื่องที่ฟังหรือไม่ด้วยการสนทนาโต้ตอบ คำถามต่าง ๆ ถ้านักเรียนตอบได้ก็จะดีไม่ต้องเสียเวลานานเกินไป สามารถดำเนินการสอนในเรื่องต่อไปได้เลย ถ้านักเรียนตอบได้บ้างไม่ได้บ้าง ครูจำเป็นต้องเสนอขั้นนำให้ง่ายกว่าเดิมลงไปอีก

1.6.2 ขั้นนำเสนอเนื้อหา (The Presentation Stage) ครูนำเสนอรูปแบบทางภาษาจากเนื้อหาที่วิเคราะห์จากผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2 โดยเน้นให้นักเรียนศึกษาความรู้จากสื่อที่ครูนำเสนอในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ใบความรู้ การฟังการสนทนา การดูการสนทนาจากอินเทอร์เน็ต ครูนำเสนอบทเรียนเป็นรูปประโยคที่ใช้ในการสื่อสาร (Whole Language) ไม่แยกสอนเป็นคำๆ นักเรียนจะเข้าใจภาษานั้นโดยภาพรวม

หลีกเลี่ยงการแปลคำต่อคำ การนำเสนอต้องชัดเจน และตรวจสอบจนแน่ใจว่านักเรียนเข้าใจสิ่งที่ครูนำเสนอ ในขั้นนำเสนอนี้ครูอาจสอนด้วยตนเองหรือใช้สื่อ เช่น CD

1.6.3 ขั้นการฝึก (The Practice Stage) นักเรียนฝึกทางด้านความถูกต้องของภาษาโดยการหาความหมายของคำศัพท์ ประโยคหรือสำนวนที่ครูนำเสนอในขั้นที่ผ่านมาด้วยวิธีการที่หลากหลาย เช่น การทำใบงานการจับคู่คำศัพท์ การเติมคำในช่องว่างหรือเติมบทสนทนาให้สมบูรณ์ รวมทั้งการฝึกเขียนบทสนทนาต่างๆโดยใช้คำศัพท์ สำนวน และโครงสร้างตามเนื้อหาที่เรียนมา หรือการฝึกโดยการเล่นเกมทางภาษา

1.6.4 ขั้นการฝึกเพิ่มเติม (Further Practice Stage) ครูใช้กิจกรรมอย่างหลากหลายเช่นกันโดยยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง โดยเริ่มจากการฝึกพูดในกลุ่มใหญ่ (Whole Group) ก่อน เพื่อให้นักเรียนมีความมั่นใจในการใช้ภาษา ครูจะเป็นผู้นำในการฝึก เช่น การเริ่มต้นจากการฝึกแบบควบคุม ให้นักเรียนได้จดจำรูปแบบของภาษาได้ เน้นความถูกต้องของภาษาเป็นหลัก นักเรียนฝึกออกเสียงในระดับสูง-ต่ำในประโยคและลงเสียงหนักในคำต่างๆ ในบทสนทนาที่ครูกำหนดให้ ต่อจากนั้นจะมีการฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ซึ่งเปรียบเสมือนเป็นตัวกลางเชื่อมโยงระหว่างการเรียนรู้ภาษาในชั้นเรียนกับการนำภาษาไปใช้จริง โดยทั่วไปแล้วจะมีการให้นักเรียนลองใช้สถานการณ์ต่างๆ ด้วยตนเอง โดยการสร้างบทสนทนาใหม่โดยเปลี่ยนคำบางคำ เช่น ชื่อ สถานที่ เวลา จากบทสนทนาที่ครูกำหนดให้ ในขั้นการฝึกเพิ่มเติมนี้ นักเรียนอาจฝึกด้วยการแสดงบทบาทสมมติ (Role Play) หรือการใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation) ครูเป็นเพียงผู้ชี้แนะแนวทางเท่านั้น การฝึกใช้ภาษาในลักษณะนี้จะช่วยให้ครูและนักเรียนรู้ว่านักเรียนเข้าใจภาษาได้มากน้อยเพียงใด การฝึกกลุ่มย่อยโดยใช้การฝึกลูกโซ่ (Chain Drill) เพื่อให้โอกาสนักเรียนได้สื่อสารทุกคน การฝึกคู่ (Pair Work) เปลี่ยนกันถาม-ตอบ เพื่อสื่อสารตามธรรมชาติ แล้วจึงให้นักเรียนฝึกเดี่ยว (Individual) โดยฝึกพูดกับครูทีละคน การฝึกเดี่ยวนี้ครูจะเลือกนักเรียนเพียง 2-3 คน เพื่อทำเป็นตัวอย่างในแต่ละครั้ง กิจกรรมขั้นนี้ใช้เวลา แต่นักเรียนจะได้ปฏิบัติจริง ครูเพียงแต่คอยกำกับดูแลให้การฝึกดำเนินไปอย่างมีความหมายและสนุกสนาน

การเสริมกำลังใจเป็นสิ่งสำคัญในการสอนขั้นนี้ ครูควรให้การเสริมกำลังใจขณะที่นักเรียนกำลังทำกิจกรรมอยู่ด้วยการกล่าวคำชมหรือแสดงอาการชื่นชม ยกย่อง เพื่อสร้างศรัทธาใจ กำลังใจ และแรงจูงใจ อย่างไรก็ตามหากนักเรียนพูดผิด ครูควรพูดให้กำลังใจในการพยายามทำให้ถูก ครูไม่ควรแสดงอาการว่าไม่พอใจอย่างยิ่งเพราะจะทำให้นักเรียนขาดกำลังใจและไม่อยากเรียน

1.6.5 ขั้นฝึกอิสระ (Free Stage) ขั้นนี้เป็นการฝึกซ้อมการแสดงละครแบบมีบทละคร (Scripts) ซึ่งครูแบ่งนักเรียนเป็น 3 กลุ่ม ให้แต่ละกลุ่มเขียนบทละคร (Script) โดยใช้โครงเรื่องจากนิทานพื้นบ้านของประเทศสมาชิกประชาคมอาเซียนจำนวน 9

ประเทศ ได้แก่ ลาว พม่า กัมพูชา เวียดนาม สิงคโปร์ มาเลเซีย อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ และ บรูไน ไม่รวมประเทศไทย ประเทศละ 1 เรื่อง กำหนดให้แต่ละกลุ่มเลือกกลุ่มละ 3 เรื่อง ตามความสนใจและเลือกไม่ซ้ำประเทศ ในการเขียนบทละครให้นักเรียนแต่ละกลุ่มใช้ความรู้ด้านคำศัพท์ สำนวน และโครงสร้างประโยคจากความรู้และประสบการณ์ของนักเรียนร่วมกับความรู้ใหม่จากที่เรียนมา รวมทั้งปรึกษาครูผู้สอนภาษาอังกฤษที่เป็นเจ้าของภาษาซึ่งครูเชิญเป็นที่ปรึกษาประจำกลุ่ม กลุ่มละ 1 คน นอกเวลาเรียน

การนำเสนอการแสดงละคร กำหนดตารางการแสดงชั่วโมงละ 1 กลุ่มต่อ 1 เรื่อง เวียนกันไปจนครบ 9 เรื่อง เพื่อให้นักเรียนกลุ่มที่ไม่ได้แสดงมีโอกาสชมการแสดงของกลุ่มเพื่อนอย่างมีสมาธิ ไม่ต้องกังวลต่อการเตรียมตัวแสดงของกลุ่มตนและสามารถร่วมอภิปรายหลังการแสดงละครของกลุ่มเพื่อนได้อย่างเต็มที่

1.7 ผู้วิจัยดำเนินการหาคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้กิจกรรมการละคร ดังนี้

1.7.1 นำแผนการจัดการเรียนรู้เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบด้านความเหมาะสมของเนื้อหา เวลา กิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดผลประเมินผล

1.7.2 นำแผนการจัดการเรียนรู้มาปรับปรุงแก้ไข ตามคำแนะนำและข้อเสนอแนะ

1.7.3 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น จำนวน 6 แผน เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบและพิจารณาความถูกต้องของเนื้อหาและความสอดคล้องของผลการเรียนรู้ ด้านการใช้ภาษาและด้านการสร้างเครื่องมือผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ประกอบด้วย

1. ดร.พงษ์สุตา ภูเจริญ ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ชำนาญการพิเศษ (ภาษาอังกฤษ) โรงเรียนบ้านไร่พิทยาคม อำเภอศรีสำโรง จังหวัดสุโขทัย ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

2. นางสุกัญญา อ่ำทอง ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ชำนาญการพิเศษ (ภาษาอังกฤษ) โรงเรียนศรีสำโรงชนูปถัมภ์ อำเภอศรีสำโรง จังหวัดสุโขทัย ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

3. นายอริคม กันทะชุมภู ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ชำนาญการพิเศษ (ภาษาอังกฤษ) โรงเรียนทุ่งเสลี่ยมชนูปถัมภ์ อำเภอทุ่งเสลี่ยม จังหวัดสุโขทัย ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

1.7.4 นำผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ของผู้เชี่ยวชาญซึ่งข้อคำถามมีค่า IOC ตั้งแต่ 0.67 ถึง +1 (หน้า 79) มาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำและข้อเสนอแนะ

1.7.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแล้ว ไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ไม่ใช่เรียนกลุ่มตัวอย่างและมีความสามารถใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาข้อบกพร่องและเวลาที่เหมาะสมของขั้นตอน และกิจกรรมต่างๆ ของการสอน

1.7.6 นำผลการทดลองใช้ (Try out) แผนการจัดการเรียนรู้มาปรับปรุง ให้เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

2. แบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร แบ่งเป็น 2 ฉบับ คือ

2.1 ฉบับที่ 1 แบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (ภาคทฤษฎี) เป็นแบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ (Multiple Choice) 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ ใช้เวลาสอบ 20 นาที ซึ่งมีเกณฑ์การตรวจให้คะแนนดังนี้

ถ้าตอบถูก ได้ 1 คะแนน

ถ้าตอบผิดหรือไม่ตอบหรือตอบมากกว่า 1 ตัวเลือก ได้ 0 คะแนน

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและพัฒนา ดังนี้

2.1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มาตรฐานการเรียนรู้ หลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนทุ่งเสลี่ยมชนูปถัมภ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบ

2.1.2 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเป็นแบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ให้ครอบคลุมเนื้อหาและผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง จำนวน 50 ข้อ

2.1.3 นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของรายการประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของแบบทดสอบ รวมทั้งความถูกต้องเหมาะสมของการใช้ภาษา

2.1.4 นำแบบทดสอบมาแก้ไข ปรับปรุง ตามคำแนะนำและข้อเสนอแนะ

2.1.5 นำแบบทดสอบให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ประกอบด้วย

1. ดร.พงษ์สุดา ภูเจริญ ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ชำนาญการพิเศษ (ภาษาอังกฤษ) โรงเรียนบ้านไร่พิทยาคม อำเภอศรีสำโรง จังหวัดสุโขทัย ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

2. นางสุกัญญา อ่ำทอง ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ชำนาญการพิเศษ (ภาษาอังกฤษ) โรงเรียนศรีสำโรงชนูปถัมภ์ อำเภอศรีสำโรง จังหวัดสุโขทัย ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

3. นายอริคม กันทะชุมภู ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ชำนาญการพิเศษ (ภาษาอังกฤษ) โรงเรียนทุ่งเสลี่ยมชนูปถัมภ์ อำเภอทุ่งเสลี่ยม จังหวัดสุโขทัย ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

มีเกณฑ์การพิจารณาการให้คะแนนของผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่าน ดังนี้

ให้คะแนน +1 คะแนน เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดตรงตามผลการเรียนรู้

ให้คะแนน 0 คะแนน เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดตรงตามผลการเรียนรู้

ให้คะแนน -1 คะแนน เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นไม่วัดตรงตามผลการเรียนรู้

2.1.6 นำผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์ค่า ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามของแบบทดสอบกับผลการเรียนรู้ โดยใช้สูตรดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of Item Objective Congruence) (อรุณี อ่อนสวัสดิ์, 2551 : 102) แล้วคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป และปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้เชี่ยวชาญ ข้อคำถามมีค่า IOC ตั้งแต่ 0.67 ถึง +1 (หน้า 82)

2.1.7 นำแบบทดสอบหาค่าอำนาจจำแนก (r) และหาค่าความยากง่าย (P) เลือกข้อคำถามที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.2 ขึ้นไปและข้อคำถามมีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.33 - 0.77 จำนวน 40 ข้อ (หน้า 105)

2.1.8 นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ไม่ใช่ นักเรียนกลุ่มตัวอย่างเพื่อหาค่าความเที่ยงโดยใช้สูตรของคูเดอร์ริชาร์ดสัน (Kuder - Richardson) คือ สูตร KR - 20 (บุญชุม ศรีสะอาด, 2553 : 103 - 104) ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.98 (หน้า 108)

2.1.9 จัดพิมพ์ข้อสอบที่ผ่านการตรวจคุณภาพแล้ว เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

2.2 ฉบับที่ 2 แบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (ภาคปฏิบัติ) เป็นแบบทดสอบภาคปฏิบัติที่สร้างจากสถานการณ์สมมติ โดยให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 3 คน แล้วให้ตัวแทนกลุ่มจับฉลาก 1 หัวข้อสถานการณ์ จาก 10 หัวข้อสถานการณ์ เพื่อแสดงบทบาทสมมติ ตามสถานการณ์ที่จับฉลากได้ นักเรียนมีเวลาเตรียมตัว 5 นาที และใช้เวลาแสดง 3-5 นาที ในการจับฉลากให้นำหัวข้อสถานการณ์ที่ถูกจับออกมาใส่กลับเข้าไปใหม่เพื่อให้โอกาสกับตัวเลือกทุกตัวและการสอบภาคปฏิบัติให้นักเรียนแยกสอบกับผู้สอนโดยลำพังที่ละกลุ่ม ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนนตามเกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและพัฒนาแบบทดสอบ ดังนี้

2.2.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มาตรฐานการเรียนรู้ หลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนทุ่งเสลี่ยมชนูปถัมภ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบ

2.2.2 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (ภาคปฏิบัติ) จำนวน 15 หัวข้อ ให้ครอบคลุมเนื้อหาและผลการเรียนรู้

2.2.3 นำแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของรายการประเมินความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของแบบทดสอบ รวมทั้งความถูกต้องเหมาะสมของการใช้ภาษา

2.2.4 นำแบบทดสอบมาแก้ไข ปรับปรุง ตามคำแนะนำและข้อเสนอแนะ

2.2.5 นำแบบทดสอบ ให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ประกอบด้วย

1. ดร.พงษ์สุดา ภูเจริญ ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ชำนาญการพิเศษ (ภาษาอังกฤษ) โรงเรียนบ้านไร่พิทยาคม อำเภอศรีสำโรง จังหวัดสุโขทัย ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

2. นางสุกัญญา อ่ำทอง ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ชำนาญการพิเศษ (ภาษาอังกฤษ) โรงเรียนศรีสำโรงชนูปถัมภ์ อำเภอศรีสำโรง จังหวัดสุโขทัย ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

3. นายอิทธิม กันทะชุมภู ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ชำนาญการพิเศษ (ภาษาอังกฤษ) โรงเรียนทุ่งเสลี่ยมชนูปถัมภ์ อำเภอทุ่งเสลี่ยม จังหวัดสุโขทัย ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

มีเกณฑ์การพิจารณาการให้คะแนนของผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่าน ดังนี้

ให้คะแนน +1 คะแนน เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดตรงตามผลการเรียนรู้

ให้คะแนน 0 คะแนน เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดตรงตามผลการเรียนรู้

ให้คะแนน -1 คะแนน เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นไม่วัดตรงตามผลการเรียนรู้

2.2.6 นำผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์ค่า ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามของแบบทดสอบกับผลการเรียนรู้ โดยใช้สูตรดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of Item Objective Congruence) (อรุณี อ่อนสวัสดิ์, 2551 : 102) แล้วคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป จำนวน 10 ข้อและปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้เชี่ยวชาญ ข้อคำถามมีค่า IOC ตั้งแต่ 0.67 ถึง +1 (หน้า 94)

2.2.7 จัดพิมพ์แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (ภาคปฏิบัติ) ที่ผ่านการตรวจคุณภาพแล้ว เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3. แบบสอบถามวัดความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2 โดยใช้กิจกรรมการละคร เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาขึ้น ตามขั้นตอนดังนี้

3.1 ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับวิธีการสร้างแบบสอบถามวัดความพึงพอใจจากหนังสือการวิจัยเบื้องต้นของบุญชม ศรีสะอาด (2553 : 74 - 84)

3.2 สร้างแบบสอบถามวัดความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2 โดยใช้กิจกรรมการละคร โดยแบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านเนื้อหาและสื่อ และด้านประโยชน์และการนำไปใช้ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งระดับความพึงพอใจเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อยและน้อยที่สุด

3.3 นำแบบสอบถามวัดความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2 โดยใช้กิจกรรมการละคร ที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของรายการประเมิน และ ความถูกต้องเหมาะสมของการใช้ภาษา

3.4 นำแบบวัดความพึงพอใจ มาแก้ไข ปรับปรุง ตามคำแนะนำและข้อเสนอแนะ จากนั้นจึงนำแบบทดสอบให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ประกอบด้วย

1. ดร.พงษ์สุดา ภูเจริญ ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ (ภาษาอังกฤษ) โรงเรียนบ้านไร่พิทยาคม อำเภอศรีสำโรง จังหวัดสุโขทัย ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

2. นางสุกัญญา อ่ำทอง ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ (ภาษาอังกฤษ) โรงเรียนศรีสำโรงชนูปถัมภ์ อำเภอศรีสำโรง จังหวัดสุโขทัย ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

3. นายชวลิต ทะยะ ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนทุ่งเสลี่ยมชนูปถัมภ์ อำเภอทุ่งเสลี่ยม จังหวัดสุโขทัย ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล

มีเกณฑ์การพิจารณาการให้คะแนนของผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่าน ดังนี้

ให้คะแนน +1 คะแนน เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับจุดประสงค์

ให้คะแนน 0 คะแนน เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับจุดประสงค์

ให้คะแนน -1 คะแนน เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์

3.5 นำผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์ค่า ดัชนีความสอดคล้อง ระหว่างข้อคำถามของแบบสอบถามกับจุดประสงค์ โดยใช้สูตรดัชนีความสอดคล้อง IOC

(Index of Item Objective Congruence) (อรุณี อ่อนสวัสดิ์, 2551 : 266) แล้วคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป และปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้เชี่ยวชาญ ข้อคำถามมีค่า IOC เท่ากับ +1 ทุกข้อ (หน้า 98)

3.6 ปรับปรุงแบบสอบถามวัดความพึงพอใจ แล้วนำไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเที่ยงของแบบสอบถามด้วยการหาสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach) (บุญชุม ศรีสะอาด, 2553 : 116 -119) ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.85 (หน้า113)

3.7 ปรับปรุงและจัดพิมพ์แบบสอบถามวัดความพึงพอใจฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

5. การดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 ใช้เวลาในการทดลอง 7 สัปดาห์ จำนวน 21 ชั่วโมง มีวิธีดำเนินการ ดังนี้

5.1 จัดปฐมนิเทศ เพื่อทำความเข้าใจกับนักเรียน เกี่ยวกับจุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนการสอน และวิธีการประเมินผลการเรียน

5.2 ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pretest) ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ทั้ง 2 ฉบับที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว เพื่อวัดระดับความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

5.3 ผู้วิจัยดำเนินการจัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมการละคร ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว จำนวน 6 แผน ระยะเวลา 7 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง รวม 21 ชั่วโมงและนักเรียนฝึกสนทนาเพิ่มเติมนอกเวลาเรียน 5 ชั่วโมง รวมเป็น 26 ชั่วโมง

5.4 หลังจากที่ได้รับการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมการละคร กลุ่มตัวอย่างทำการทดสอบหลังเรียน (Posttest) ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งเป็นฉบับเดียวกันกับที่ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pretest) แต่สลับคำถาม และตัวเลือก

5.5 หลังจากทำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแล้ว กลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถามวัดความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2 โดยใช้กิจกรรมการละคร

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ตรวจสอบทดสอบความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยการให้คะแนนและหาค่าเฉลี่ยของคะแนนด้วย

2. เปรียบเทียบความแตกต่างความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ก่อนและหลังการเรียนโดยใช้กิจกรรมการละคร โดยใช้สถิติการทดสอบค่าที (t-test) แบบ Dependent Sample โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ SPSS

3. วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2 โดยใช้กิจกรรมการละคร สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) กำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมาย ค่าเฉลี่ย ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553 : 121)

ค่าเฉลี่ย	4.51 - 5.00	หมายถึง	มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.51 - 4.50	หมายถึง	มีความพึงพอใจในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย	2.51 - 3.50	หมายถึง	มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.51 - 2.50	หมายถึง	มีความพึงพอใจในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00 - 1.50	หมายถึง	มีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

7.1 ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)

7.2 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

7.3 สถิติการทดสอบค่าที (t-test dependent)